

Sygn. akt II K 141/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant – Monika Malanowska

w obecności Prokuratora – Moniki Kobryś

po rozpoznaniu dnia –11 lutego 2016 roku ,21 kwietnia 2016 roku, 16 maja 2016 roku,28 czerwca 2016 roku

sprawy **T. M.** , s. Z. i B. z d. P., urodz. (...) w W.

oskarżonego o to, że : w okresie czasu od 1 marca 2012 roku do 13 sierpnia 2014 roku w miejscowości S., województwo (...), przywłaszczył sobie powierzony po uprzednim sfinansowaniu zakupu na podstawie umowy leasingu nr (...) z dnia 6 grudnia 2011 roku pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 84.000 zł. na szkodę (...) Sp. z o.o. W. ul. (...),

tj. o czyn z art.284§2 kk

orzeka:

I.T. M. uznaje winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 284§2 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II.na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art.70§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III.na podstawie art.46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego częściowy obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 42.000 (czterdzieści dwa) tysiące złotych;

IV.na podstawie art.624§1 kpk zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt : II K 141/15

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2011 roku oskarżony T. M. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Budowlane (...) z siedzibą w S. zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę leasingu nr (...) . Przedmiotem leasingu był samochód osobowy marki A. (...) . Cena zakupu w/w pojazdu wyniosła 84.000 złotych . Zgodnie z załącznikiem nr 2/1 oskarżony miał dokonywać płatności za przedmiot umowy leasingu w 25 ratach . Z uwagi , iż na poczet umowy , oskarżony uiszczył jedynie jedną ratę , leasingodawca pismem z dnia 1 marca 2011 roku wypowiedział przedmiotową umowę i wezwał oskarżonego do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 14 dni od daty otrzymania w/w pisma. Pomimo tego , oskarżony nie zwrócił samochodu marki A. (...), który wziął w leasing. Leasingodawca

zlecił więc , poszukiwanie w/w pojazdu wyspecjalizowanym firmom . W toku tych czynności , pracownicy tych firm wielokrotnie kontaktowali się telefonicznie z oskarżonym , który deklarował zwrot pojazdu , jednakże do dnia złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa , tj.13.08.2014 roku , tego nie uczynił.

Oskarżony T. M. był badany przez biegłych lekarzy psychiatrów , , którzy nie rozpoznali u niego choroby psychicznej , upośledzenia umysłowego , ani innych zakłóceń czynności psychicznych. W/w leczony jest z rozpoznaniem zaburzeń lękowo-depresyjnych o podłożu sytuacyjnym. Biegli stwierdzili , że poczytalność oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości , a jego stan zdrowia psychicznego pozwala na samodzielną i rozsądną obronę.

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. M. /k-114,181,206-207/, zeznania świadka R. C. /k-67-68,206/, dokumentacji /k-3-6,18-20v,52-62,214,234-273, opinii /k-159-160/.

Oskarżony T. M. słuchany zarówno w postępowaniu przygotowawczym , jak i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Wyjaśnił , że firma , którą prowadził funkcjonowała bardzo dobrze do 2005 roku. W 2009 roku oskarżony zaciągnął kredyt na dalszy rozwój firmy w kwocie miliona złotych. Uzyskiwane dochody nie pozwoliły mu jednak na spłatę rat kredytowych. W związku z czym w 2012 roku zamknął swoją działalność gospodarczą. Pozostało mu zadłużenie , które spłaca do dnia dzisiejszego. Oskarżony podał także , że nie wie co się stało z jego samochodem , który wziął w leasing. Zaprzeczył też, aby pokrzywdzony zwracał się do niego w sprawie zwrotu samochodu /k-114,181,206-207/ .

Sąd zważył , co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawy do uznania oskarżonego T. M. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd dał wiarę jego wyjaśnieniom , za wyjątkiem części w której podał , że pokrzywdzony nie kontaktował się z nim w sprawie zwrotu przedmiotu leasingu, albowiem są one sprzeczne z dokumentacją , która znajduje się w aktach sprawy /k-234-273/. Za sprawstwem oskarżonego, oprócz w/w dokumentacji , przemawiają także przed wszystkim zeznania świadka R. C..W/w podał , iż oskarżony w dniu 6 grudnia 2011 roku zawarł z pokrzywdzonym umowę leasingu, na mocy której (...) Sp. z o.o. sfinansował zakup samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...)Ri i oddał mu go w leasing. Oskarżony był zobowiązany do zapłaty 25 rat po 3.549,00 zł. netto każda i opłaty wstępnej w kwocie 12.675,00 zł. Na poczet w/w umowy , oskarżony zapłacił jedynie jedną ratę w kwocie 4.225,00 zł. W związku z czym , pokrzywdzony pismem z dnia 01.03.2012 roku wypowiedział mu przedmiotową umowę i wezwał do zwrotu przedmiotu leasingu. Z uwagi , iż oskarżony tego nie uczynił , pokrzywdzony zlecił poszukiwanie samochodu wyspecjalizowanym firmom . W toku tych czynności wielokrotnie kontaktowano się z oskarżonym , który deklarował zwrot samochodu , jednakże do chwili obecnej tego nie wykonał.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka , albowiem mają one potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Sąd dał także wiarę opinii biegłych lekarzy psychiatrów , albowiem została ona sporządzona zgodnie z ich wiedzą i doświadczeniem .

Sąd obdarzył również wiarygodnością dowody z dokumentów albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez uprawnione podmioty. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić , że wina oskarżonego jest bezsporna i że została mu udowodniona.

T. M. został oskarżony o to , że : : w okresie czasu od 1 marca 2012 roku do 13 sierpnia 2014 roku w miejscowości S., województwo (...), przywłaszczył sobie powierzony po uprzednim sfinansowaniu zakupu na podstawie umowy

leasingu nr (...) z dnia 6 grudnia 2011 roku pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 84.000 zł. na szkodę (...) Sp. z o.o. W. ul. (...).(…),

tj. o czyn z art.284§2 kk

Przestępstwo przywłaszczenia różni się od kradzieży brakiem elementu zaboru rzeczy, która znajduje się w posiadaniu sprawcy, przy czym sposób wejścia przez sprawcę w jej posiadanie jest obojętny dla bytu przestępstwa. Przywłaszczenie może więc dotyczyć rzeczy wypożyczonej, oddanej sprawcy w celu wykonania określonych zleceń (np. materiał oddany do uszycia ubrania, samochód do dokonania przeglądu lub naprawy), sprawca może też wejść w posiadanie w wyniku omyłkowego doręczenia mu rzeczy (np. przesyłki pocztowej nie dla niego przeznaczonej). Kwalifikowanym typem przywłaszczenia jest sprzeniewierzenie (art. 284 § 2). Polega ono na przywłaszczeniu rzeczy powierzonej sprawcy (np. oddanej na przechowanie, w zastaw, użyczonej, oddanej w komis). Powierzenie jest w swej istocie przekazaniem rzeczy z zastrzeżeniem jej zwrotu. Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postąpienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem. O zamiarze przywłaszczenia może świadczyć odmowa zwrotu cudzej rzeczy, zaprzeczenie jej posiadania, sprzedaż lub darowanie innej osobie, przerobienie rzeczy itp.

Bez wątplenia oskarżony swoim zachowaniem opisanym w zarzucie wyczerpał znamiona w/w przepisu.

Z tych względów, Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 284§2 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżona kara pozbawienia wolności- w ocenie Sądu- jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, uwzględnia także element prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby uznając, iż będzie to wystarczające do osiągnięcia celów kary.

Na podstawie art. 46§1 kk Sąd, biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonego, zobowiązał go do częściowego naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwoty 42.000 złotych. W ocenie Sądu, będzie to słuszna represja za popełnione przez niego przestępstwo.

Na podstawie art. 624§1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, albowiem biorąc pod uwagę wysokość jego dochodów, obciążenie nimi byłoby dla niego zbyt uciążliwe.